

Riigi Teataja

Nr. 10.

5. veebruaril 1929 a.

Nr. 10.

- Art. 83. Põllumajapidamise keskmised tulunormid 1929 maksuaasta kohta.
84. Määrus kogudustele küttematerjali andmise kohta.
85. Juhtnõõrid maakonna teedekapitali arvel ülalpeetava alalise tehnilise organisatsiooni kujundamiseks.
86. Määrus kuldfrangi kursi kohta tolli- ja sadamamaksude võtmisel.
87. Määrus maapidajate tulu-teatelehtede esitamise tähtpäevast.
88. Otsus linna maksude, nende tähtaegade ja trahvirahade kohta 1929 a. Tallinnas.
89. Mustvee alevi laadamaksu määrad.

Vabariigi Valitsuse poolt 23. jaanuaril 1929 a. Tulumaksu seaduse § 41 täh. 4 põhjal kindlaks määratud

83. Põllumajapidamise keskmised tulunormid 1929 maksuaasta kohta.

Tulu arvatakse:

a) Harju-, Viru-, Järva- ja Läänemaal 16 krooni iga adrasajandiku pealt;

b) Tartu-, Võru-, Valga-, Viljandi- ja Pärnumaal:

1) hinnatud maade iga puhtasissetulekurubla (puhtakasurubla) pealt 6 krooni 50 senti,

2) hindamata maade (kreeka-õigeusu kiriku- ja Valga linnamaade, n.n. Patrimonial-gebiet) tarbe- ja metsamaa iga tiinu pealt 16 krooni 50 senti kuni 25 krooni;

d) Saaremaal:

1) iga revisjonirubla pealt 18 krooni 50 senti,

2) iga obrokirubla pealt 7 krooni 50 senti,

3) hindamata maade tarbe- ja metsamaa iga tiinu pealt 7 krooni;

e) Petserimaal 16 krooni tarbe- ja metsamaa iga tiinu pealt;

g) Narvatagustes valdades 16 krooni tarbe- ja metsamaa iga tiinu pealt.

Asunikude, kes on kasutanud kohta alla kaheksa aasta, põllumajapidamise tulude hindamisel alandatakse käesolevaid norme kuni 25% võrra.

Kui maksukohuslane või tema perekonna liikmed isiklikult võtavad osa põllumajapidamise töist või isiklikult juhatavad neid töid, mistõttu majapidamises tarvitatakse vähem võõrast tööjõudu, siis jaoskonna tulumaksu komiteed kõrgendavad käesolevaid norme kuni 100% võrra, kuid mitte üle 500 krooni. Jaoskonna tulumaksu komiteed võivad ka kõrgendada käesolevaid norme, kuid mitte enam kui 20% võrra, kui selgub, et maa väärtus ei vasta hindamisühikutele, vaid on tõusnud.

Jaoskonna tulumaksu komiteed kui ka tulumaksu peakomitee võivad alandada käesolevaid norme kuni 50% võrra, kui selgub, et maa väärtus enam ei vasta hindamisühikutele, vaid on vähenenud, või kui majandusaastal põllumajapidamise alal olnud õnnetusjuhtumite tõttu käesolevad keskmised normid osutuvad liiga kõrgeteks. Leiab aga jaoskonna tulumaksu komitee või tulumaksu peakomitee, asjaomaste andmete põhjal, et põllumajapidamise ühik 1928 a. ikalduse tagajärjel iseäranis on kannatanud või koguni kahjuga töötanud, siis tähendatud komiteedel on õigus vastavalt vähendada käesolevaid norme kuni maksust ärajätmiseni.

Riigivanem A. Rei.

Rahaminister A. Oinas.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 25. jaanuaril
1929 a. vastu võetud

84. Määrus kogudustele küttematerjal andmise kohta.

(Antud Metsaseaduse § 234 põhjal.)

§ 1. Kogudustele, kellelt Maaseadusega võõrandati metsa, vähemalt 10 ha tihedusega üle 0,3, võib Põllutöoministeerium kirikute ja kirikuteenijate käes kasutada olevate koguduste ruumide kütteks müüa küttematerjali $\frac{1}{4}$ taksihinnaga, arvates 10 ruumimeetrit küttepuid ahju kohta, kuid mitte rohkem kui 60 ruumimeetrit koguduse õpetaja ruumide kütteks, 30 ruumimeetrit köstri- ja 20 ruumimeetrit kellamehe ruumide kütteks.

§ 2. Belmises § tähendatud küttematerjalist võib Põllutöoministeerium anda pool osa küttepuudes, kuna ülejäänud osa antakse küttehagudes samuti $\frac{1}{4}$ taksihinnaga, arva- tes üks ruumimeeter puid vastavaks 4 ruumi- meetri hagudele.

Märkus. §§ 1 ja 2 tähendatud kütte- materjal antakse metsas kättsuupal. Kui materjalid antakse riigi kulul ülestöötatud metsast, arvatakse juurde ülestöötamise ja administratsiooni kulud.

§ 3. Paragrahv 1 tähendatud koguduste päralt olevate hoonete kütteks võib Põllutöo- ministeerium tasuta turbalõikust lubada tege- liku tarviduse järele.

§ 4. Käesoleva määruse alusel antud küt- teainete tarvitamine määruuses mitte ette nähtud otstarbeks on keelatud, ning süüdlased võetakse vastutusele Metsaseaduse § 764 alusel.

§ 5. Põllutöoministril on õigus käesoleva määruse elluviimiseks anda täiendavaid juht- nõore.

Riigivanem A. Rei.

Põllutöominister K. Soonberg.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 25. jaanuaril
1929 a. vastu võetud

85. Juhtnõõrid maakonna teedekapitali arvel ülalpeetava alalise tehnilise orga- nisatsiooni kujundamiseks.

Alus: Maanteede seaduse § 61.

§ 1. Teede, sildade ja parvede ehitamise ja korrashoiu üldjärelevalvet ja vastavate kor- ralduste tegemist teostab Teedeministeerium ehitus-tehnikaosakonna kaudu.

§ 2. Maanteede seaduses ette nähtud teede, sildade ja parvede ehitamise, korrashoiu kor- raldus ja otsekohene järelevalve kuulub maa- valitsuse teedeosakonnale.

§ 3. Maavalitsuse teedeosakonna üldju- hiks on üks maavalitsuse liikmetest. Osakonna koosseisu, kuhu kuuluvad maakonna insener ja tarviline arv tehnilisi jõude, ja nende palga- määrad, kuivõrt nad tasutakse teedekapitalist, määrab kindlaks maavalitsus, kokkuleppel Tee- deministeeriumiga.

§ 4. Teesajanduse otsekoheseks vastuta- vaks tehniliseks juhatajaks on maakonna inse- ner, kelle valib ja vabastab ametist maavalit- sus Teedeministri nõusolekul.

§ 5. Teesajandusse puutuvaid küsimusi lahendab maavalitsus, ära kuulates maakonna inseneri arvamist.

§ 6. Teedeosakonna tehnilised jõud allu- vad tehnilistes küsimustes maakonna insene- rile. Need jõud valib ametisse ja vabastab maavalitsus maakonna inseneri ettepanekul.

§ 7. Tehnilise personaali õigused ja ko- hused määrab kindlaks maavalitsus Teede- ministeeriumi üldjuhtnõõride kohaselt.

§ 8. Tarvilisel korral asutatakse teede- osakonna juurde maavalitsuse otsusel masinate keskpärandustöökoda, mis allub oma tege- vuses otsekohe maakonna insenerile.

§ 9. Parema ehitus- ja korrashoiutööde kui ka järelevalve teostamiseks kujundatakse maavalitsuse otsusel maakonnas tarviline arv teemeistrite piirkondi, sarnaselt, et normaal olukorra juures tuleks iga teemeistri peale umbes 250 km klassiteid. Maavalitsused avavad teemeistrite piirkondi järk-järgult tar- viduse ja võimaluse piirides, kusjuures esialgu võib kaks või rohkem piirkonda koondada.

Teemeistrite asukohtades võib asutada ehitusmasinate parke masinate hoidmiseks ja kergemate pärandustööde tegemiseks.

§ 10. Teemeistrite piirkonna juhatajaks on teemeister, kes oma piirkonnas on vastuta- vaks juhatajaks ja tegutseb temale antud juht- nõõride kohaselt.

§ 11. Teesajanduse otstarbekohasemaks korraldamiseks võib maavalitsuse otsusel tee- meistri piirkonnas kujundada piirkonna nõu- kogu, valdade esindajatest. Piirkonna nõu- kogu koosseisu, õigused ja kohused määrab kindlaks maavolikogu. Nõukogu liikmed teede- kapitalist tasu ei saa.

Riigivanem A. Rei.

Teedeminister Osk. Köster.

Riigisekretär K. Terras.

86. Määrus kuldfrangi kursi kohta tolli- ja sadamamaksude võtmisel.

Alus: Tollitariifide maksmapanemise seaduse § 2 (RT 81/82 — 1924), sadamamaksude seaduse §§ 14 ja 15 (RT 83/84 — 1924) ja Eesti-Läti vahelise konventsiooni § 2 (RT 20/21 — 1924).

Määrusega 31. detsembrist 1927 a. nr. 8398/M (RT 2 — 1928) maksuma pandud kuldfrangi kurss (1 k.-fr. = 0,73 kroonile) jäetakse maksvaks ka 1929 a. veebruarikuu peale.

30. jaanuaril 1929 a.

Rahaminister A. Oinas.

87. Määrus.

Maapidajatele pikendatakse Tulumaksu seaduse § 41 ette nähtud tulu-teatelehtede (deklaratsioonide) esitamise viimane tähtaeg 1929 aasta tulumaksu asjus kuni 5. märtsini s.a.

Alus: Tulumaksu seaduse § 93.

4. veebruaril 1929 a. Nr. 1898/B.

Rahaminister A. Oinas.

Otsekoheste maksude
peavalitsus peadirektor E. Vilken.

88. Tallinna linnavolikogu otsus 12. detsembrist 1928 a. linna maksude, nende tähtaegade ja trahvirahade kohta 1929 aastal.

Võtta 1. jaanuarist 1929 a. alates kuni sellekohase korralduseni linna heaks maksu aastaks:

1. Eraisikute, asutuste, seltside, ühingute j.n.e. hobuste pealt, keda ainult vooriäriks tarvitatakse, kaasa arvatud rakendused — 10 kr.

2. Hobuste pealt, keda linna piirides ainult põllu- või aiatööde jaoks ning lume ja prügi-kastide väljaveoks tarvitatakse, samuti ka veo jaoks tarvitataivate eeslite pealt — 7 kr. 50 s.

3. Mitte veo- ja sõiduäriks tarvitataivate ratsa- ja sõiduhobuste pealt ühes rakendustega — 50 kr.

4. Koerte pealt à 10 kr.

Märkus. Ketis peetavad hoovikoe-rad ei kuulu maksu alla, samuti koerad väljaspool linna ehituspiirkonda, välja arvatud Beckeri, Vene-Balti ja Balti puu-villavabrikute territooriumid, kus koerad maksu alla kuuluvad üldisel alusel.

5. Jalgrataste pealt à 2 kr.

6. Autode, omnibuste ja mootorrataste pealt — 10 kr. iga hobusejõu pealt, kusjuures maks ühe maksualuse objekti pealt, välja

arvatud omanibused täiskummidega ratastel, aastaks ei tõuse üle 120 kr.

7. Veoks tarvitataivate autode ja mootorrataste pealt — 7 kr. 50 s. iga veoauto ja mootorratta hobusejõu pealt.

Märkus 1. Linnavalitsusel jääb õigus kokkulepitud maksu eest ajutisi auto ja mootorratta numbreid välja anda.

Märkus 2. Punktides 1—4 ja 6—8 nimetatud maksualused objektid, mis omandatakse peale 1. juulit, käivad maksu alla pooles suuruses (maksu aasta II poolel).

8. Mootorpaatide pealt — 2 kr. 50 s. iga hobusejõu pealt.

9. Jahtide pealt à 25 kr.

10. Veoäriks ja väljaüürimiseks tarvita-tavate eraisikute paatide ja süstade pealt à 7 kr. 50 s.

Märkus. Seaduslikult registreeritud spordiseltside mootorpaadid, paadid, süs-tad ja jahid on linnamaksust vabad.

11. Käsivooripidajatelt — 2 kr. iga käru ja kelgu pealt kokku.

Eelpoolnimetatud maksude tähtajaks määrata:

1. Veo- ja sõiduäriks tarvitataivate hobuste ja eeslite pealt võetava maksu tähtajaks I poolaasta eest 15. veebruar ja II poolaasta eest 15. august, mitte veo- ja sõiduäriks tarvitataivate hobuste ja eeslite, samuti ka pkt. 11 tähendatud kärude ja keldude pealt võetava maksu tähtajaks — 15. veebruar.

Märkus. Maksusummade pealt, mis 15 päeva jooksul pärast määratud täht-aega maksmata jäävad, võetakse viivituse-raha: esimesel kuul 25%, peale esimest kuud 100% maksmata jäänud maksude summast.

2. Koerte pealt võetava maksu tähtajaks — 1. märts.

Märkus. 15. märtsiks maksmata jää-nud summade pealt võetakse trahviraha: esimesel kuul 25%, peale esimest kuud 100% maksmata jäänud maksusummast.

3. Igatliiki mootorpaatide, paatide, süs-tade ja jahtide pealt võetava maksu täht-ajaks — 15. juuni.

Märkus. 1. juuliks maksmata jäänud summade pealt võetakse trahviraha: esi-mesel kuul 25%, peale esimest kuud 100% maksmata jäänud maksusummast.

4. Autode ja mootorrataste pealt võetava maksu tähtaeg — 1. mai.

5. Jalgrataste pealt võetava maksu täht-ajaks — 15. mai.

Linnapea A. Uesson.

Sekretär J. Traurig.

Mustvee alevivolikogu poolt 24. oktoobril 1928 a. vastu võetud ja Rahaministri poolt 24. novembril 1928 a. kinnitatud

89. Mustvee alevi laadamaksu määrad.

Alus: Linnade ja alevite 12. aprilli 1920 a. maksuseaduste 31. detsembri 1920 a. muutmise ja täiendamise seaduse p. 3 (RT 21 — 1921).

Maksu võetakse:

- 1) Iga müüdava hobuse pealt 100 senti.
- 2) Iga müüdava sarvlooma pealt 50 senti.
- 3) Iga müüdava lamba, sea ja vasika pealt 25 senti.
- 4) Iga müüdava põrsa pealt 10 senti.
- 5) Iga koorma või veoriista pealt, milles või mille kõrval kaupa müüakse (väärtuse järele) 25 kuni 100 senti.

6) Korvist või käepealt müüjatelt 10 kuni 20 senti.

7) Kaupluse müügikoha jooksvasülla pealt 75 kuni 150 senti.

8) Laadal laua või maasoleva kasti või korvi pealt (väärtuse järele) 50 kuni 75 senti.

9) Laada lõbustustelt (palagaanidelt) iga tarvitatava ruutmeetri pealt (ühes võetava lõbustusemaksuga) 200 senti.

See muudatus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas, millisest ajast kaotavad maksvuse alevivolikogu poolt 24. oktoobril 1922 a. ja 13. mail 1923 a. vastu võetud laadamaksu määrad, mis avaldatud RT 87 — 1923.

Alevivanem K. Silber.

Sekretär (allkiri).